

Abstrakt

Tato práce se zabývá tématem autonomních zbraňových systémů a jejich možného preventivního zákazu s ohledem na mezinárodní diskuzi, která probíhá na různých multilaterálních fórech, včetně Rady pro lidská práva, Prvního výboru Valného shromáždění či Úmluvy o některých konvenčních zbraních na půdě OSN. Cílem práce je poskytnout rozsáhlý empirický přehled o podstatě těchto diskuzí a předpovědět nejpravděpodobnější výsledek diskuzí za pomoci odhadu preferencí států s využitím metod obsahové analýzy a teorému středního voliče.

Z teoretického hlediska vychází práce z defenzivního realismu, poznatků z teorie kontroly zbrojení, obchodu se zbraněmi, a částečně také z institucionalismu, ze kterého si práce vypůjčuje koncept legalizace. Po metodologické stránce spoléhá práce na kvantitativní metody, zejména obsahovou analýzu k získání dat, a teorém středového voliče k předpovědi pravděpodobného výsledku diskuzí. Práce využívá také metodu regresivní analýzy k výzkumu aktivity států v rámci výše zmíněných mezinárodních fór.

Závěr práce shledává, že nejpravděpodobnějším výsledkem diskuzí na téma autonomních zbraňových systémů je mírně závazná forma hybridní regulace, která odpovídá specifickým řešením, jako jsou rámcová konvence či moratorium. Dalším zjištěním práce je, že aktivitu států v diskuzích na výše zmíněných fórech můžeme vysvětlit na základě podnětů a kapacit států k vývoji robotických a autonomních technologií spojených s autonomními zbraňovými systémy.